

[Lizzie Lichtenberg]

Til et varieret boligudbud hører også ejerboligen. Det skal være lige så økonomisk fordelagtigt at eje sin bolig som at leje den. Der skal være mulighed for dem, der ønsker at eje deres bolig, men forholde for ejerne af egen bolig ligger uden for det egentlige boligpolitiske område. Det er et spørgsmål om skatteforhold, kommunernes grundskattepolitik og muligheder for at finansiere boligen.

Den udvikling med stagnation af parcelhusbyggeri, vi har set, er ikke blot et husejerproblem, men i høj grad et boligpolitisk og samfundsøkonomisk problem. Derfor må disse forhold tages op til nøje bearbejdelse i de overvejelser, regeringen nu vil gøre sig.

Det Konservative Folkeparti ønsker, at der i fremtiden lægges vægt på ejerboligen, på en mulighed for yderligere privat udlejning, på ejendomsretten, på mangfoldighed og fleksibilitet, på kvalitet frem for kvantitet og på forbedring af boligmiljøet i den eksisterende boligmasse. Man skal forebygge, at der sker yderligere forringelse af den eksisterende boligmasse, skaffe almindelige mennesker rimelige boligforhold og tilgodese befolkningsgrupper med særlige boligbehov og boligproblemer. Man skal videreudvikle effektive og helhedsorienterede planlægningsmetoder på boligmarkedet og først og fremmest sikre trygheden i boligen, hvorved det traditionelle, sociale konservative synspunkt inden for boligpolitikken kommer til udtryk.

Regeringens boligpolitiske redegørelse med dens statusrapport, analyser og forslag til løsninger vil være et udmærket grundlag for os til at nå det mål, vi gerne vil have, for en velafbalanceret boligpolitik også i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Fru Lizzie Lichtenberg brugte vendingen, at man i Det Konservative Folkeparti gerne ville skaffe boliger for enhver smag og enhver pengepung. Det synes jeg er en smuk målsætning, og den skal Det Konservative Folkeparti bestemt ikke bebrejdes. Men mener fru Lizzie Lichtenberg, når man nu lægger op til at beskære den individuelle boligstøtte, at en folkepensionist, der kun har folkepensionen, er i en situation, hvor vedkommende har en valgmulighed på boligmarkedet, og mener fru Lizzie Lichtenberg, at man uden problemer for disse menne-

sker – der er jo adskillige tusinde i landet – vil kunne beskære den individuelle boligstøtte, altså boligydelsen?

Fru Lizzie Lichtenberg sagde meget rigtigt, at vi bør se på årsagerne til stigningen i disse udgifter, og det er jeg helt enig i. Men hvad er årsagerne? En årsag er, at der er blevet flere pensionister, og det er ikke så let at regulere.

En anden årsag er, at der er blevet flere ledige. Det kunne man regulere ved en generel økonomisk politik, men det er jo ikke boligpolitik.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Lizzie Lichtenberg, om hun mener, at den ubemidlede, f.eks. folkepensionisten uden anden indkomst end folkepensionen, vil være i stand til at bære en beskæring af ydelsen, og om, hvilke konsekvenser det vil få for disse menneskers muligheder for at bo f.eks. i de nybyggede ældreboliger.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Hr. Baadsgaard påpeger netop, hvorledes boligpolitikken er blevet en del af fordelingspolitikken. Man kan ikke se på boligydelsen alene, man bliver nødt til at se på hele familiens økonomi. Det er derfor, jeg bruger udtrykket »enhver pengepung«.

Regeringens forslag om beskæring af subsidierne skal ses i sammenhæng med den øvrige økonomi, dvs. nedsættelse af andre udgifter, f.eks. af skatterne, hvilket også i allerhøjeste grad vil komme til at influere på de mindrebedmedlede forhold.

Hr. Baadsgaard sagde, at der var blevet flere pensionister, at vi derved også havde fået flere udgifter. Nu skal vi jo ikke gøre pensionister til en lidende folkegruppe. Pensionister er endnu mere forskellige end os.

Hr. Baadsgaard spurgte, om en pensionist, der kun har sin pension, kan flytte ind i de nye ældreboliger. Jamen vi har indrettet ældreboliglovgivningen således, at de kan det, for ældreboligerne træder i stedet for de forskellige, jeg vil snarere kalde det hjælpemidler, som kommunerne har ydet fortrinsvis til de 6 pct., som har boet på plejehjem.

Jeg vil hellere kalde dem for serviceboliger, dvs. selvstændige boliger, hvor man får bragt servicen ud efter individuelle behov. Når jeg siger »individuelle behov«, gælder det også de fremtidige boligsubsidier, som vi gerne vil have